

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0138/2014

21.2.2014

BETÄNKANDE

om den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i
EU:s yttre åtgärder
(2013/2146(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Arnaud Danjean

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	20
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder (2013/2146(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- med beaktande av artiklarna 2, 3, 21, 24 och 36 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av avdelning V i EU-fördraget och av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 21.3 i EU-fördraget, som föreskriver att den höga representanten ska bistå rådet och kommissionen när det gäller att säkerställa samstämmighet mellan de olika områden som omfattas av unionens yttre åtgärder,
- med beaktande av artikel 24.3 i EU-fördraget, som föreskriver att medlemsstaterna aktivt och förbehållslöst ska stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet och ska respektera unionens åtgärder på detta område, samt avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet som en sammanhållande kraft i de internationella relationerna, och att rådet och den höga representanten ska sörja för att dessa principer följs,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 14 december 2012,
- med beaktande av slutsatserna från den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna av den 6 september 2013,
- med beaktande av kommissionens och vice ordförandens/den höga representantens gemensamma meddelande av den 11 december 2013 till Europaparlamentet och rådet om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser (JOIN(2013)0030),
- med beaktande av sin rekommendation av den 13 juni 2013 till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen om översynen 2013 av Europeiska utrikestjänstens organisation och funktionssätt¹ och av översynen av Europeiska utrikestjänsten 2013 som lades fram av den höga representanten i juli 2013²,
- med beaktande av parlamentets resolutioner om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna, särskilt sin

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0278.

² http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_sv.pdf

resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens roll vid klimatstyrda kriser och naturkatastrofer¹,

- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling,
 - med beaktande av rapporten av den 15 oktober 2013 från vice ordföranden/den höga representanten om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens,
 - med beaktande av Europeiska utrikestjänstens rapport om översynen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens krishantering, antagen av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik den 18 juni 2013,
 - med beaktande av FN-stadgan,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0138/2014), och av följande skäl:
- A. Det är redan ett krav enligt Lissabonfördraget och de nuvarande beslutsprocesserna att ”unionen skall sörja för samstämmigheten mellan de olika områden som omfattas av dess yttre åtgärder och mellan dessa och övrig politik”. Detta mål skulle dra fördel av att man stärkte Europaparlamentets roll i de yttre förbindelserna.
- B. Övergripande avser inte bara ett gemensamt utnyttjande av EU:s instrument och resurser, utan även ett delat ansvar hos EU-aktörer och medlemsstater, vars politik, åtgärder och stöd bör bidra till att EU:s yttre åtgärder blir mer samstämda och effektiva.
- C. I och med Lissabonfördraget har EU nyligen erhållit nya instrument för yttre åtgärder som gör att unionen kan ta fram en mer aktiv, enad och genuint egen utrikespolitik.

Europa i en föränderlig värld

1. Europaparlamentet konstaterar att viktiga geostrategiska förändringar är på gång även i andra delar av världen, framför allt för att det har uppstått en multipolär internationell arena där nya aktörer eftersträvar konkurrenskraftiga regionala och internationella ambitioner, det ömsesidiga beroendet ökar, asymmetriska hot med flera dimensioner framträder, Förenta staternas säkerhetspolitik omfokuseras mot Asien och Stillahavsområdet, kampen över försörjningstrygghet när det gäller energi och resurser ökar, effekterna av klimatförändringarna förvärras och en allvarlig, utdragen global ekonomisk och finansiell kris påverkar alla EU:s medlemsstater.
2. Europaparlamentet betonar att EU i ett sådant geopolitiskt klimat måste bevara och främja sina värden, intressen och sin stabilitet på den internationella arenan samt slå vakt om sina medborgares säkerhet och välbefinnande. Parlamentet betonar att detta förutsätter en fräsch metod för att tillsammans med våra strategiska parter utforma en ny, multipolär världsordning som inkluderar alla, som är trovärdig, rättvis och stödjande samt bygger på

¹ Antagna texter, P7_TA(2012)0458.

respekten för mänskliga rättigheter, rättsstaten och demokratin, och som syftar till att uppnå en lösning på meningsskiljaktigheter utan att man tar till väpnad konflikt.

EU:s övergripande strategi läget i genomförandet av den politiska ramen

3. Europaparlamentet betonar att EU:s styrka ligger i dess potential att mobilisera resurser inom alla diplomatiska, säkerhets- och försvarsrelaterade, ekonomiska, handels- och utvecklingspolitiska samt humanitära styrmedel, i full överensstämmelse med bestämmelserna i FN-stadgan. Att använda dessa styrmedel inom ramen för en övergripande strategi ger unionen unik flexibilitet att på ett effektivt sätt ta itu med de mest krävande internationella frågorna och uppnå sina egna politikmål.
4. Europaparlamentet betonar vikten av effektiv samordning och samstämdhet i Europeiska unionens yttre åtgärder. Parlamentet instämmer med att områdena utveckling, politik och säkerhet är beroende av varandra och att det mervärde som EU ger vid hanteringen av komplexa krissituationer ligger i dess kapacitet att skapa sektorsövergripande och interinstitutionella synergier för att tillhandahålla hållbara resultat på plats och uppnå långsiktiga strategiska mål.
5. Parlamentet betonar att den övergripande strategin idag betraktas av alla berörda internationella aktörer (bland dem multilaterala organisationer och stater) som det bästa sättet att strukturera ett effektivt svar på kriser med många dimensioner och att främja människors säkerhet globalt sett. Detta hänger direkt ihop med att man långvarigt erkänner att försök att skapa stabilitet via en enda strategi sannolikt kommer att misslyckas.
6. Europaparlamentet påminner framför allt om att FN sedan 2006 har utvecklat konceptet en ”integrerad strategi” för konflikter och situationer efter konflikter och att Natos medlemmar vid toppmötet i Lissabon 2010 antog ett nytt strategiskt koncept där man efterlyste en övergripande strategi för krishantering.
7. Europaparlamentet understryker att Lissabonfördraget ger en ram för unionen att komma fram till en mer sammanhållen, gemensam och omfattande strategi för effektivt upprätthållande av unionens yttre förbindelser, bland annat genom inrättandet av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som även är kommissionens vice ordförande och ordförande för rådet (utrikes frågor) och därmed har ett tredubbel mandat, samt genom inrättandet av den enhetliga och effektiva Europeiska utrikestjänsten.
8. Europaparlamentet beklagar att det trots Lissabonfördragets innovationer saknas framsteg med samstämdheten i unionens yttre åtgärder på områden med anknytning till utveckling, handel, energi, miljö, migration och andra globala frågor. Parlamentet oroar sig över att kommissionen ofta har en restriktiv inställning, genom att den värnar om sin egen behörighet på dessa områden och minimerar samordningsfunktionerna med Europeiska utrikestjänsten.
9. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att uppfylla sina fördragsenliga åtaganden att aktivt stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av ömsesidig solidaritet och att i sin egen politik respektera unionens åtgärder på detta område. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta på sig en konstruktiv uppgift genom att

främja strategisk samordning av politiken på unionsnivå. Parlamentet betonar att EU:s utrikespolitik endast kan bli verkningsfull om medlemsstaterna är beredda och har förmågan att utforma gemensamma politiska riktlinjer, särskilt inom multilaterala organisationer som FN.

10. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet av den 11 december 2013 om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser. Parlamentet beklagar dock att man i det snarare förlitar sig på befintliga processer i stället för att försöka undersöka nya konkreta sätt att underlätta institutionellt och praktiskt samarbete.
11. Europaparlamentet insisterar på att den övergripande strategin är alla EU-aktörers och EU-institutioners gemensamma ansvar både i medlemsstaterna och på ort och ställe i tredjeländer, och att den samtidigt helt och fullt måste respektera varje enskild institutions och aktörs specifika behörighet.
12. Europaparlamentet uppmanar till aktivt engagemang och dialog med medborgarna och det civila samhället för att säkerställa legitimitet och samsyn när det gäller den övergripande strategin och EU:s utrikespolitik i allmänhet.
13. Europaparlamentet anser att följande fyra områden bör tas upp som utgångspunkt för övergången från koncept till konkret handling inom ramen för den övergripande strategin:

1. Institutionell samstämmighet

14. Europaparlamentet anser att den övergripande strategin bör förstås som det samordnade arbetet inom alla berörda institutioner (Europeiska utrikestjänsten och kommissionens relevanta enheter, bl.a. GD Humanitärt bistånd och civilskydd (Echo), GD Utveckling och samarbete, GD Handel och GD Utvidgning, men även parlamentet och rådet) vilka eftersträvar gemensamma mål inom en överenskommen ram som utformats på unionsnivå och utnyttjar dess mest relevanta styrmedel, däribland den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) när säkerhetsläget så kräver. Parlamentet menar att institutionella och förfarandemässiga tillkortakommanden hittills i hög grad har lagt hinder i vägen för en sådan samstämd EU-utrikespolitik i de flesta krisområden där unionen vidtagit åtgärder och på så vis skadat EU:s trovärdighet som global aktör och garant för säkerheten.
15. Europaparlamentet påminner om att Europeiska utrikestjänsten och vice ordföranden/den höga representanten med tredubbelt mandat inrättades genom Lissabonfördraget för att EU:s utrikespolitiska åtgärder ska vara enhetliga, samstämmiga, synliga och effektiva. Parlamentet understryker att man hittills inte har dragit full nytta av potentialen hos alla de tre mandat. Parlamentet vill att vice ordföranden/den höga representanten ska ha en central samordnarroll såsom kommissionens vice ordförande, en roll som bör stärkas inom själva kommissionen genom regelbundna institutionaliserade sammanträden i Relex' kommissionärskollegium under överinseende av vice ordföranden/den höga representanten, utvidgat till att omfatta andra relevanta kommissionsledamöter. Parlamentet efterlyser en omedelbar reform av Europeiska utrikestjänsten på grundval av 2013 års översyn och parlamentets riktlinjer för att på bästa sätt utnyttja de knappa ekonomiska resurserna.

16. Europaparlamentet betonar att samarbete är avgörande, men att alla institutioners och medlemsstaters behörighet och förfaranden också bör respekteras fullt ut. Därför uppmanar parlamentet alla EU-aktörer att agera i god tro och göra sitt yttersta för att möjliggöra tillämpningen av en övergripande strategi.
17. Europaparlamentet framhåller att en övergripande strategi förutsätter lyhörda, flexibla och effektiva strukturer inom Europeiska utrikestjänsten. Parlamentet påminner om att Europeiska utrikestjänstens institutionella utformning bör vara smidig för att kunna garantera effektiva beslut och effektivt utnyttjande av dess instrument, bland annat de civila och militära instrumenten inom GSFP, i enlighet med den begäran som framfördes i parlamentets betänkande om detta ämne från 2013.
18. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av en övergripande strategi även bör säkra jämställdhetsintegrering och balans vid utformning, utveckling och genomförande av unionens samtliga yttre åtgärder.
19. Europaparlamentet betonar att medling och dialog är viktiga för att förebygga och lösa konflikter på ett fredligt sätt. Parlamentet berömmar Europeiska utrikestjänsten för de framsteg som den gjort i stärkandet av sin medlingskapacitet, upprepar sitt stöd för att ytterligare stärka Europas kapacitet på detta område och kräver att medling görs till ett viktigt standardinslag i alla framtida övergripande strategier för en viss krisregion. Parlamentet betonar sin roll i att utforma och övervaka den gemensamma utrikespolitiken och uppmanar nästa parlament att se till att den är effektiv och framför allt samstämd. Parlamentet påminner om sitt åtagande att aktivt delta i valövervakning, medling och demokratistöd. Parlamentets deltagande i medlingsprocesserna i Ukraina och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (Fyrom) har visat vilken viktig roll parlamentsledamöter kan spela på detta område.
20. Europaparlamentet påminner om att särskild uppmärksamhet bör fästas vid att man respekterar principerna för det humanitära biståndet (oberoende, opartiskhet och neutralitet). Garanterat tillträde till drabbade befolkningar och säkerhet för biståndsarbetarna beror enligt parlamentet framför allt på hur inflytelserika aktörer på fältet uppfattar dem. Parlamentet framhåller att de bör betraktas som oberoende av alla partipolitiska överväganden. Parlamentet påminner dock om att kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo) fortfarande är en del av EU och är därför av den bestämda uppfattningen att man bör göra mer för att stärka samarbetet och samordningen mellan Echo och Europeiska utrikestjänsten.
21. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet av den 11 december 2013 om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser (JOIN(2013)0030), som innebär en möjlighet att förtydliga och genomföra strategin i det nya institutionella sammanhanget efter Lissabonfördraget och att stärka EU:s åtagande att arbeta inom breda ramar i sina yttre förbindelser. Parlamentet är medvetet om de betydande utmaningar som ligger i att främja och genomföra en sådan ambitiös politik. Parlamentet välkomnar särskilt den tonvikt som läggs på sambandet mellan säkerhet och utveckling, vilket bör vara en viktig grundprincip i tillämpningen av en övergripande EU-strategi.
22. Europaparlamentet stöder kraftfullt idén om mer samstämda yttre åtgärder, och betonar att EU inte bör anta en snäv definition av den övergripande strategin. Parlamentet välkomnar

att det gemensamma meddelandet främjar en förståelse av den övergripande strategin, som omfattar alla skeden av konfliktskykeln eller andra yttre kriser, inom ramen för tidig varning och beredskap, konfliktförebyggande, krishantering och åtgärder för tidig återhämtning samt stabilisering och fredsbyggande för att hjälpa länder att återfå en hållbar och långsiktig utveckling. Parlamentet är djupt oroat över att utrikespolitiska målsättningar riskerar att prioriteras framför utvecklingsprinciper och principgrundade humanitära insatser.

23. Europaparlamentet påminner om att artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fastställer principen om en politik på området för utvecklingssamarbete, och framhåller risken för spänningar mellan å ena sidan politiken på området för utvecklingssamarbete och å andra sidan den övergripande strategin för krishantering utanför EU. Parlamentet betonar att huvudsyftet med EU:s utvecklingspolitik är att utrota fattigdomen och att det därför är av avgörande betydelse att fattigdomsbekämpningen inte marginaliseras i EU:s utrikespolitik och att den övergripande strategin inte urholkar utvecklingssamarbetets civila karaktär. Parlamentet uttrycker sin oro över att en integrerad strävan efter utrikespolitiska mål skulle kunna leda till ett tryck för att utvecklingsstöd ska fördelas till strategiskt prioriterade områden. Parlamentet noterar att det gemensamma meddelandet ger vice ordföranden/den höga representanten och kommissionens ordförande ansvaret för att sörja för de yttre förbindelsernas strategiska och operativa samstämdhet, även när det gäller den inre politikens yttre effekter. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionens ordförande att förbinda sig att göra detta.
24. Europaparlamentet påminner om att både artikel 214 i EUF-fördraget och 2008 års europeiska samförstånd om humanitärt bistånd värnar om principgrundade humanitära insatser. De humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende bör tryggas, eftersom de är centrala såväl för effektiva humanitära insatser som för aktörernas säkerhet. Parlamentet framhåller med bestämdhet att terroristbekämpning och säkerhetsagendor inte får hindra de humanitära aktörerna från att kunna ge sitt stöd och att humanitärt bistånd aldrig får tjäna politiska syften eller betraktas som ett krishanteringsverktyg. Parlamentet påpekar att det humanitära biståndet för att nå behövande befolkningar inte bara måste vara neutralt utan också uppfattas som neutralt. Parlamentet konstaterar att behovsbaserade humanitära insatser bör ske separat men efterlyser samtidigt bredare kontakter med de humanitära aktörerna så att ramarna för hur dessa förhåller sig till den övergripande strategin kan definieras bättre.
25. Europaparlamentet anser att det finns en stark koppling mellan utveckling och konfliktförebyggande arbete, eftersom fattigdom ofta är en central källa till och ett centralt resultat av konflikter. Parlamentet understryker att förebyggande insatser bidrar till fred, säkerhet och hållbar utveckling. Parlamentet välkomnar att det gemensamma meddelandet lägger tonvikten på förebyggande insatser, och efterlyser en förbättring av EU:s system för tidig varning. EU uppmanas att fortsätta att stödja länder i instabila situationer, för att ta itu med de grundläggande orsakerna och etablera fungerande och ansvariga institutioner som kan tillhandahålla grundläggande tjänster och bidra till fattigdomsminskning. Parlamentet understryker behovet av att utforma en EU-strategi för instabila stater som innebär att de principer för bräckliga stater som fastställts av OECD:s biståndskommitté

DAC integreras i EU:s system tillsammans med målen för det nya ramverk för engagemang i instabila stater (New Deal) som man enades om i Busan i december 2011.

26. Europaparlamentet välkomnar det åtagande om en långsiktig strategi som uttrycks i det gemensamma meddelandet, eftersom endast ett långsiktigt åtagande och en hållbar utveckling kan främja fred och säkerhet. Parlamentet efterlyser bättre samordning av EU-politikens kortsiktiga och långsiktiga mål, med vederbörlig hänsyn till lokala intressenters åsikter.
27. Europaparlamentet understryker att EU:s övergripande strategi, för att bli verkningsfull, i största möjliga mån måste bygga på gemensam analys, bedömning och planering i hela EU-systemet och ha en tydlig ansvarsfördelning. I detta sammanhang pekar parlamentet på vikten av gemensam programplanering för att uppnå samstämda yttre åtgärder.
28. Europaparlamentet anser att den övergripande strategin bör förankras djupt i en vision som delas av alla EU-aktörer och som avser det föränderliga strategiska sammanhang där EU:s insatser görs. Därför efterlyser parlamentet mer regelbunden och insynsvänlig information, politisk samordning och samverkan mellan EU-aktörerna under alla etapper av EU:s insatser. Vidare efterlyser parlamentet framtagande av formella strukturer där ett sådant utbyte kan ske och där tidig varning, situationsanalyser samt övervakning under och efter kriser kan utföras, möjligen genom integrering av befintliga strukturer (t.ex. EU SitRoom, centrumet för samordning av katastrofberedskap och Argus). Parlamentet upprepar att det behövs en ”krishanteringsstyrelse” inom Europeiska utrikestjänsten som bör ledas av vice ordföranden/den höga representanten och samla alla aktörer av relevans för krishanteringen.
29. Europaparlamentet anser att en övergripande strategi också förutsätter bättre samordning, under vice ordförandens/den höga representantens ledning, med sådana inrikespolitiska EU-strategier som har en betydande utrikespolitisk dimension, t.ex. den inre marknaden, migration, miljö och energi.
30. Europaparlamentet efterlyser bättre överensstämmelse mellan handelspolitiken och den gemensamma utrikespolitiken, bland annat när det gäller mänskliga rättigheter och utveckling.
31. Europaparlamentet betonar att svag samordning och politisk planering bland de berörda institutionerna delvis är orsaken bakom det svaga genomförandet av EU:s utrikespolitiska strategier på fältet. Parlamentet noterar att situationen håller på att förbättras efter det att EU-delegationerna tog över samordningsfunktionen mellan EU och medlemsstaterna, men att större framsteg måste göras för att ytterligare förbättra genomförandet av EU:s utrikespolitiska strategier på fältet, särskilt när det gäller krisområden och strategier med anknytning till Guspss verksamhet.
32. Europaparlamentet kräver att EU:s kapacitet att ta itu med globala utmaningar, framför allt klimatdiplomatien, stärks. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att identifiera politiska avvägningar och göra politiska kompromisser genom att sammanföra klimat och andra aspekter av EU:s förbindelser med partnerländer. Parlamentet hoppas att utrikestjänsten inför FN:s klimatkonferens i Paris 2015 kommer att börja använda sitt omfattande nätverk av EU-delegationer runtom i världen för att fördjupa den europeiska

förståelsen av de intressen och den inrikespolitik som ligger bakom partnerländernas klimatåtgärder.

2. Finansiell överensstämmelse

33. Europaparlamentet understryker parlamentets avsikt att se till att unionens externa finansieringsinstrument för perioden 2014–2020 är utformade så att de underlättar tillämpningen av en övergripande strategi på unionens yttre förbindelser, särskilt genom att inrätta instrument som fungerar över sambandet mellan konfliktförebyggande, krishantering, fredsskapande, utvecklingssamarbete och stärkta strategiska partnerskap. Parlamentet betonar att det nya partnerskapsinstrumentet även ger EU ett verktyg som åtföljer den utrikespolitiska verksamheten med tredjeländer finansiellt. Parlamentet är fast beslutet att utöva sin fullständiga demokratiska kontroll över genomförandet av dessa instrument för att se till att unionens viktiga men ändliga resurser används ändamålsenligt och kostnadseffektivt i syfte att uppnå resultat. Parlamentet understryker att det har rätt att som en del av halvtidsöversynen av de externa finansiella instrumenten granska genomförandet av dessa instrument och göra de ändringar som eventuellt behövs.
34. Europaparlamentet beklagar EU:s bristande ambition i fråga om budgeten för yttre åtgärder för perioden 2014–2020. Parlamentet efterlyser bättre föregripande av den finansiering som behövs för att genomföra EU:s strategier och beklagar att unionens insatser i vissa fall har försenats på grund av finansiella svårigheter. Parlamentet vill att sådana befintliga strukturproblem ska åtgärdas i framtiden, bland annat genom att man utnyttjar de nya bestämmelser om att stärka kapaciteten för deltagande i och utplacering av civila stabiliseringsuppdrag (artikel 4c) som ingår i instrumentet för stabilitet och fred. Parlamentet påminner också om behovet att se över finansieringsmekanismen för militära GSFP-insatser (den s.k. Athena-mekanismen) för att åstadkomma ett lämpligare och rättvisare delande av kostnaderna för EU:s militära insatser, och på så vis göra det möjligt för medlemsstaterna att bidra till dem genom styrkebidrag eller finansiering av stödkostnader.
35. Europaparlamentet påminner vice ordföranden/den höga representanten om att parlamentet har sett över unionens externa finansiella instrument för perioden 2014–2020 för att möjliggöra stärkande av kapaciteten för likasinnade aktörer på internationell och regional nivå, på regeringsnivå och i det civila samhället som är beredda att arbeta med unionen för att uppnå mål samtidigt som våra grundläggande värden, såsom främjande av demokrati, upprätthålls.

3. Överensstämmelse i praktiken

36. Europaparlamentet välkomnar att EU nyligen tagit fram regionala strategier för att fastställa politiska prioriteringar, informera om politiska mål, samordna politisk respons, bygga partnerskap och fokusera på resursanvändningen. Parlamentet efterlyser systematiskt utarbetande av EU-strategier för att strukturera samstämmiga EU-åtgärder på fältet, som bör skisseras i samarbete mellan Europeiska utrikestjänsten och kommissionens relevanta enheter (särskilt GD Utveckling och samarbete samt Echo), under ledning av vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt engagera sig i sina behörighetsområden redan från första början av denna samordning.

37. Europaparlamentet insisterar på att sådana strategier tydligt bör ange EU:s mål och prioriteringar samt ett specifikt tidsschema för genomförandet, och även slå fast vilka styrmedel som är lämpligast för åtgärder (allt från bland annat humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd till diplomatiska åtgärder och förlikning, ekonomiska påföljder samt GSFP). Parlamentet framhåller att GSFP:s uppgifter och bidrag bör ingå i den inledande politiska analysen och definitionen av målen för politiken, vilket därmed gör det lättare att på ett tidigt stadium involvera personer med ansvar för planeringen av GSFP och de relevanta parlamentariska organen på europeisk och nationell nivå. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den positiva utvecklingen av en politisk ram för krishantering i samband med GSFP-uppdrag och -insatser, och vill att ramen ska utvidgas för samtliga krishanteringsinitiativ.
38. Europaparlamentet välkomnar i synnerhet EU:s strategiska ram för Afrikas horn, som syftar till att skapa stabilitet i denna strategiska region genom att bekämpa sjöröveri och dess bakomliggande orsaker, inrätta legitima myndigheter i Somalia och främja regionalt samarbete genom att samtidigt utnyttja EU:s externa instrument, i samarbete med berörda partner i området. Parlamentet påminner dock om att EU:s insatser i regionen har byggts upp mot bakgrund av banbrytande GSFP-initiativ (särskilt Eunavfor Atalanta och EUTM Somalia), som därefter har följts upp med hjälp av andra EU-instrument, vilket innebär att den övergripande strategin för Afrikas horn snarare är ett empiriskt och pragmatiskt efterhandsresultat än en välutformad och planerad strategi. Parlamentet är fast övertygat om att man i framtiden måste utarbeta EU-strategier innan EU engagerar sig i en region, och inte i efterhand.
39. Europaparlamentet beklagar att EU ofta inte lyckas genomföra strategierna även om de har fastställts, utan i stället måste vidta oförutsedda åtgärder och nödåtgärder. Parlamentet påminner om att detta varit fallet särskilt i Sahelregionen, för vilken man enhälligt hade godkänt ett mycket omfattande och välförberett EU-strategidokument (2011 års EU-strategi för säkerhet och utveckling i Sahel), som dock inte genomfördes på ett tillfredsställande sätt förrän situationen i Mali hade försämrats dramatiskt. Parlamentet vill att man analyserar de erfarenheter som gjorts i detta särskilda fall, och – mer generellt – förbättrar analyserna av tidiga varningar i centrala instabila regioner, i syfte att etablera initiativ för konkret konfliktförebyggande och förlikning samt därmed stärka insatserna i ett tidigt skede genom en politisk övergång från reaktionsinriktade strategier till en mer lämplig och effektiv förebyggandeinriktad strategi.
40. Europaparlamentet påpekar att många aktuella nationella, regionala och internationella konflikter också är klimatdrivna och att den övergripande strategin följaktligen måste införliva konceptet ”människors säkerhet”. Parlamentet påminner om den analys som offentliggjordes av FN:s miljöprogram (Unep) i december 2011 om situationen i Sahelregionen, där det konstateras att stigande temperaturer har lett till vattenbrist. Detta har utsatt lokalbefolkningen för hårda påfrestningar, eftersom deras försörjning är beroende av naturresurser som jordbruk, fiske och betesdrift, och i vissa fall lett till våld och väpnade konflikter.
41. I de fall där kriser inte kan undvikas anser Europaparlamentet bestämt att EU måste kunna planera och utnyttja lämpliga civila och militära resurser samt mobilisera kompletterande EU-instrument, snabbt och effektivt över hela spektrumet av krishanteringsinsatser, även i

samband med humanitära kriser. Parlamentet uppmanar till genomförande av tillämpliga artiklar i fördraget avseende snabb insats, däribland artikel 44 i EU-fördraget, och understryker i detta sammanhang att det finns ett behov av experter på politiska och säkerhetsrelaterade frågor i de relevanta EU-delegationerna.

42. Europaparlamentet framhåller att EU bör kunna befästa freden och stabiliteten på längre sikt. Parlamentet efterlyser tydliga övergångsstrategier som ska fastställas långt i förväg mellan å ena sidan kortsiktiga krishanteringsinstrument (särskilt diplomatiska instrument, instrument inom ramen för GSFP och Echo samt det nya instrumentet för stabilitet och fred) och å andra sidan instrument efter kriser (särskilt instrumentet för stabilitet och fred samt utvecklingsbistånd), i syfte att upprätthålla de framsteg som uppnåtts på området. Parlamentet välkomnar – som ett första steg av stor betydelse – det effektiva samarbetet mellan Europeiska utrikes tjänsten och kommissionen till stöd för GSFP-uppdraget i Mali, liksom det faktum att man på ett tidigt stadium överväger en tillbakadragandestrategi för EUTM Mali.
43. Europaparlamentet uppmanar EU att göra mer för att agera samfällt på nationell nivå, med en klar ansvarsfördelning under ledning av en delegationschef som ansvarar för genomförandet av EU:s utrikespolitik i det berörda landet och fungerar som samordnare på lokal nivå med medlemsstaterna, värdregeringen, det civila samhället och andra internationella partner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ansluta sig till en enad EU-åtgärd i tredjeländer och se till att samordningen och genomförandet av åtgärder på plats vederbörligen sker i samförstånd med EU:s institutioner, nämligen kommissionen och Europeiska utrikes tjänsten. Parlamentet beklagar i detta hänseende att oberoende åtgärder från medlemsstater i tredjeländer, särskilt efter konflikter och i samhällen som genomgår demokratisering, utan ordentlig samordning mellan dem och EU:s lokala delegationer, har visat sig ha negativ inverkan på EU:s mål och intressen, liksom på dess trovärdighet gentemot tredjelandet och andra internationella partner.

4. Partnerskap

44. Europaparlamentet betonar att en framgångsrik övergripande strategi också förutsätter att man utvecklar partnerskap utanför EU-institutionerna och medlemsstaterna som inbegriper andra internationella och multilaterala partner, strategiska partner, värdländer, regionala organisationer, civilsamhälleliga aktörer och den privata sektorn, med vederbörlig respekt för EU:s autonoma beslutsfattande.
45. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att delta effektivt i arbetet i FN:s generalförsamling och utnyttja alla de befogenheter som det tillerkänts i egenskap av regional samarbetsorganisation.
46. Europaparlamentet upprepar, i enlighet med Lissabonfördragets syfte att stärka EU:s utrikespolitik och EU:s roll när det gäller att slå vakt om den globala freden, säkerheten och rättsordningen, att en permanent plats i ett utvidgat säkerhetsråd fortfarande är ett viktigt, långsiktigt mål för unionen. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att ta initiativ till utarbetandet av en gemensam ståndpunkt för medlemsstaterna i detta syfte. För att detta mål ska kunna förverkligas i framtiden bör arbetet inriktas på att i förväg samordna rådets ståndpunkter om upptagandet av nya medlemmar i FN:s

säkerhetsråd och reformen av säkerhetsrådets beslutsfattande i riktning mot att eventuellt börja använda utvidgad kvalificerad majoritet.

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

18.2.2014

RESERVATION

för utskottet för utrikesfrågor

över den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder
(2013/2146(INI))

från Sabine Lösing

I betänkandet uppmuntras den s.k. övergripande strategin i de yttre åtgärderna, särskilt sammanslagningen av biståndet för militära/säkerhetsrelaterade och humanitära/utvecklingspolitiska ändamål. Det civila och militära samarbetet stöds och ytterligare militarisering av civila strukturer och sektorer förespråkas.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

- Det ökar otydligheten kring det europeiska samförståndet om utveckling inom ramen för artikel 208 i EUF-fördraget, t.ex. finansieringen av EU:s fredsbevarande resurs för Afrika (ett instrument för finansiering av säkerhetsinsatser) via Europeiska utvecklingsfonden (EUF).
- Genom den övergripande strategin främjar det i regel utnyttjandet av utvecklingsbistånd (EUF-medel) för finansiering av militära insatser.
- I betänkandet förespråkas ytterligare centralisering av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, befälsordningen och beslutsfattandet utan någon offentlig kontroll, i och med att man godkänner vice ordföranden/den höga representanten med tredubbelt mandat och Europeiska utrikestjänsten såsom slutlig instans för genomförandet av den övergripande strategin och tillämpningen av samtliga instrument, medräknat militära.
- I betänkandet saknas det civila lösningar på konflikter. I stället fokuserar man på EU:s försvar, ingripanden och militarisering av konfliktlösning.
- Betänkandet stöder och uppmuntrar ytterligare civil-militärt samarbete och förordar att politiska områden underordnas GSFP.

Vi kräver

- att fattigdomsutrotningen fortsatt måste vara det främsta målet för EU:s utvecklingspolitik, som inte får marginaliseras eller underställas någon annan EU-politik och som liksom det humanitära biståndet måste vara neutral, universell, opartisk och oberoende,
- att utvecklingsbistånd inte används för militära ändamål,
- att all verksamhet genomförs i strikt enlighet med FN-stadgan och folkrätten,

- ett civilt EU, civila strategier för konfliktlösning, åtskillnad mellan civila och militära åtgärder,
- att EU hålls åtskilt från Nato.

21.1.2014

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till utskottet för utrikesfrågor

över den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder
(2013/2146(INI))

Föredragande: Enrique Guerrero Salom

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar vikten av effektiv samordning och samstämdhet i Europeiska unionens yttre åtgärder. Parlamentet instämmer med att områdena utveckling, politik och säkerhet är beroende av varandra och att det mervärde som EU ger vid hanteringen av komplexa krissituationer ligger i dess kapacitet att skapa sektorsövergripande och interinstitutionella synergier för att tillhandahålla hållbara resultat på plats och uppnå långsiktiga strategiska mål.
2. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet av den 11 december 2013 om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser (JOIN(2013)0030), som innebär en möjlighet att förtydliga och genomföra strategin i det nya institutionella sammanhanget efter Lissabonfördraget och att stärka EU:s åtagande att arbeta inom breda ramar i sina yttre förbindelser. Parlamentet är medvetet om de betydande utmaningar som ligger i att främja och genomföra en sådan ambitiös politik. Parlamentet välkomnar särskilt den tonvikt som läggs på sambandet mellan säkerhet och utveckling, vilket bör vara en viktig grundprincip i tillämpningen av en övergripande EU-strategi.
3. Europaparlamentet stöder kraftfullt idén om mer samstämda yttre åtgärder, och betonar att EU inte bör anta en snäv definition av den övergripande strategin. Parlamentet välkomnar att det gemensamma meddelandet främjar en förståelse av den övergripande strategin, som omfattar alla skeden av konfliktcykeln eller andra yttre kriser, från tidig varning och beredskap, konfliktförebyggande, krishantering och åtgärder för tidig återhämtning samt stabilisering och fredsbyggande för att hjälpa länder att återfå en

hållbar och långsiktig utveckling. Parlamentet är djupt oroat över att utrikespolitiska målsättningar riskerar att prioriteras framför utvecklingsprinciper och principgrundade humanitära insatser.

4. Europaparlamentet välkomnar hänvisningen i det gemensamma meddelandet till de specifika principerna om utvecklingsbistånd och humanitära insatser som bör understödja EU:s åtgärder via den övergripande strategin. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna att se till att integreringen av utvecklingspolitiken och det humanitära biståndet i den övergripande strategin sker med vederbörlig hänsyn till politikens och biståndets principer, som EU helhjärtat stöder.
5. Europaparlamentet påminner om att artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fastställer principen om en politik på området för utvecklingssamarbete, och framhåller risken för spänningar mellan å ena sidan politiken på området för utvecklingssamarbete och å andra sidan den övergripande strategin för krishantering utanför EU. Parlamentet betonar att huvudsyftet med EU:s utvecklingspolitik är att utrota fattigdomen och att det därför är av avgörande betydelse att fattigdomsbekämpningen inte marginaliseras i EU:s utrikespolitik och att den övergripande strategin inte urholkar utvecklingssamarbetets civila karaktär. Parlamentet uttrycker sin oro över att en integrerad strävan efter utrikespolitiska mål skulle kunna leda till ett tryck för att utvecklingsstöd ska fördelas till strategiskt prioriterade områden. Parlamentet noterar att det gemensamma meddelandet ger vice ordföranden/den höga representanten och kommissionens ordförande ansvaret för att sörja för de yttre förbindelsernas strategiska och operativa samstämdhet, även när det gäller den inre politikens yttre effekter. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionens ordförande att förbinda sig att göra detta.
6. Europaparlamentet påminner om att både artikel 214 i EUF-fördraget och 2008 års europeiska samförstånd om humanitärt bistånd värnar principgrundade humanitära insatser. De humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende bör tryggas, eftersom de är centrala såväl för effektiva humanitära insatser som för aktörernas säkerhet. Parlamentet framhåller med bestämdhet att kampen mot terrorism och säkerhetsagendor inte får hindra de humanitära aktörerna från att kunna ge sitt stöd och att humanitärt bistånd aldrig får tjäna politiska syften eller betraktas som ett krishanteringsverktyg. Parlamentet påpekar att för att nå behövande befolkningar måste det humanitära biståndet inte bara vara neutralt utan också uppfattas som neutralt. Parlamentet konstaterar att behovsbaserade humanitära insatser bör ske separat men efterlyser samtidigt bredare kontakter med de humanitära aktörerna så att ramarna för hur dessa förhåller sig till den övergripande strategin kan definieras bättre.
7. Europaparlamentet anser att det finns en stark koppling mellan utveckling och konfliktförebyggande arbete, eftersom fattigdom ofta är en central källa till och ett centralt resultat av konflikter. Parlamentet understryker att förebyggande insatser bidrar till fred, säkerhet och hållbar utveckling. Parlamentet välkomnar att det gemensamma meddelandet lägger tonvikten på förebyggande insatser, och efterlyser en förbättring av EU:s system för tidig varning. EU uppmanas att fortsätta att stödja länder i instabila situationer, för att ta itu med de grundläggande orsakerna och etablera fungerande och

ansvariga institutioner som kan tillhandahålla grundläggande tjänster och bidra till fattigdomsminskning. Parlamentet understryker behovet av att utforma en EU-strategi för instabila stater som innebär att de principer för bräckliga stater som fastställts av OECD:s biståndskommitté DAC integreras i EU:s system tillsammans med målen för det nya ramverk för engagemang i instabila stater (New Deal) som man enades om i Busan i december 2011.

8. Europaparlamentet välkomnar det åtagande om en långsiktig strategi som uttrycks i det gemensamma meddelandet, eftersom endast ett långsiktigt åtagande och en hållbar utveckling kan främja fred och säkerhet. Parlamentet efterlyser bättre samordning av EU-politikens kortsiktiga och långsiktiga mål, med vederbörlig hänsyn till lokala intressenters åsikter.
9. Europaparlamentet understryker att EU:s övergripande strategi, för att bli verkningsfull, i största möjliga mån måste bygga på gemensam analys, bedömning och planering i hela EU-systemet och ha en tydlig ansvarsfördelning. Parlamentet pekar därför på vikten av gemensam programplanering för att uppnå samstämda yttre åtgärder.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	21.1.2014
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda

23.10.2013

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för utrikesfrågor

över den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder
(2013/2146(INI))

Föredragande: Minodora Cliveti

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens arbete, både på det politiska planet och genom dess finansieringsinstrument och budgetstöd, som syftar till att stärka dess åtagande att ge kvinnor egenmakt, framför allt genom dess strävan att integrera kvinnors prioriteringar och behov i alla viktiga områden inom EU:s yttre åtgärder.
2. Europaparlamentet betonar vikten av att anslå medel till initiativ som gör det möjligt för kvinnor att delta och ta ledarskapet inom ombyggnaden av samhällslivet och tillgången till infrastruktur såsom vattenförsörjning, elektricitet, skolor, sjukhus och vägar samt ombyggnaden och uppbyggnaden av statens rättsliga och administrativa strukturer.
3. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att öka sin kapacitet att se till att det blir en jämn könsfördelning när den föreslår personer till poster såsom delegationschefer.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta aktiva åtgärder inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), däribland det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, för att främja icke-diskriminering och förebygga flerfaldig diskriminering på grund av kön, etniskt ursprung, funktionsnedsättning, religion, ålder och sexuell läggning.
5. Europaparlamentet betonar vikten av att inkludera kvinnor och icke-statliga organisationer som främjar kvinnors rättigheter redan vid utarbetandet av EU:s utrikespolitik, särskilt genom att ge utbildning i jämställdhetsfrågor vid Europeiska utrikestjänsten och EU:s

delegationer i tredjeländer.

6. Europaparlamentet betonar kvinnornas hävstångseffekt på utvecklingspolitiken genom att de deltar i utformningen och genomförandet av sådan politik och därmed ser till att politiska och ekonomiska förhandlingar tar kvinnors intressen i beaktande och skapar en god cirkel där kvinnor är drivkraften bakom utvecklingspolitiken.
7. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att se till att flickors rätt att yttra sig och göra sin röst hörd i frågor som påverkar deras hälsa och mänskliga värdighet respekteras, och betonar i detta sammanhang att det är barnets hälsa som måste komma först. Parlamentet framhåller att alla barn och särskilt flickor måste få växa upp i familjeförhållanden som präglas av fred, värdighet, tolerans, frihet, icke-diskriminering, jämställdhet och solidaritet. Parlamentet efterlyser ett strikt genomförande av Genèvevedeklarationen om barnets rättigheter och Pekingdeklarationen om kvinnor.
8. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att göra sitt yttersta för att stoppa formella barnäktenskap i länder där detta är en utbredd praxis.
9. Europaparlamentet understryker det låga deltagandet bland kvinnor i politiken och företagsstyrningssystemen, bland annat i olika nationella förhandlings- och förlikningsstyrelser. Parlamentet betonar behovet att se över de institutionella mekanismerna för att främja jämställdhet och om nödvändigt införa särskilda tillfälliga åtgärder, såsom positiv särbehandling, förmånsbehandling och kvotering, för att möjliggöra kvinnligt deltagande i det parlamentariska och politiska livet i allmänhet samt i alla institutioner, uppdrag och relevanta nationella, regionala och internationella processer, däribland fredsfrämjande insatser.
10. Europaparlamentet påpekar att de nationella regeringarna samt subregionala, regionala och internationella organisationer bör stödja alla offentliga, kommunala eller privata initiativ som ger kvinnor ökad tillgång till resurser och större ekonomiskt oberoende och samtidigt främjar deras inträde i näringslivet och tillgång till marknader och kredit, särskilt på landsbygden. Parlamentet betonar behovet att se till att lokala organisationer får lättare tillgång till nationell och internationell offentlig finansiering, och att involvera kvinnor som jämlikar – både som deltagare och mottagare – i lokala utvecklingsprogram, sysselsättningsskapande program (inbegripet för ungdomar), hjälpinsatser på fältet och program för ekonomisk återhämtning i konfliktområden.
11. Europaparlamentet påpekar att kvinnors insatser för att främja fred ofta inte erkänns och att kvinnor i krigsdrabbade länder lider oerhört.
12. Europaparlamentet betonar att man i samband med stödåtgärder måste beakta de särskilda förhållandena i kris- och nödsituationer och i länder där det råder stor brist på grundläggande friheter eller där icke-statliga organisationer verkar under svåra förhållanden. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att, tillsammans med företrädare för den berörda befolkningen, ta fram ett begränsat antal prioriteringar att ta itu med i första hand och parallellt, så att medlen och resurserna kan fokuseras på att bättre uppnå målen. Särskild uppmärksamhet bör riktas på situationer där kvinnor utsätts för fysiskt eller psykiskt våld.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att få slut på våldet mot kvinnor och flickor, vilket i vissa väpnade konflikter är utbrett och systematiskt, till exempel när olika former av sexuella övergrepp – såsom våldtäkt, tvångsprostitution, människohandel eller slaveri – används av väpnade grupper som ett krigsvapen för att terrorisera eller tvångsförflytta civila eller för att gynna parter i konflikten.
14. Europaparlamentet kräver att stödsystem upprättas och att investeringar i specialiserade tjänster görs, till stöd för offer för könsrelaterat våld, såsom våldtäkt och trauman under konflikter och krig.
15. Europaparlamentet understryker vikten av att förstärka och öka medvetenheten om kvinnornas roll i att främja mänskliga rättigheter och demokratiska reformer, stödja konfliktförebyggande och befästa det politiska deltagandet och den politiska representationen samt i alla skeden av fredsförhandlingar liksom i fredsbyggande och vid planeringen för situationen efter konflikter. Parlamentet påpekar också i detta hänseende att rekommendationerna i rapporterna från EU:s valobservatörsuppdrag i fråga om kvinnors deltagande i valprocessen bör beaktas.
16. Europaparlamentet påminner om att trovärdigheten i EU:s yttre åtgärder också är avhängig av att de är förenliga med principen om överensstämmelse mellan den inre politiken och utvecklingsmålen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	21.10.2013
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Silvana Koch-Mehrin, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Antonia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Inês Cristina Zuber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Klafß, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	17.2.2014
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 1 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Ana Gomes, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Evgeni Kirilov, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Krzysztof Lisek, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Bernd Posselt, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Charles Tannock, Nikola Vuljanić, Sir Graham Watson
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Andrew Duff, Elisabeth Jeggle, Barbara Lochbihler, Indrek Tarand
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Paul Rübig, Dubravka Šuica